

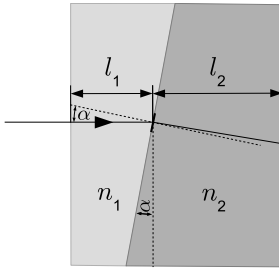
LXX OLIMPIADA FIZYCZNA

ZAWODY II STOPNIA

CZĘŚĆ TEORETYCZNA, 10.01.2021

Za każde zadanie można otrzymać maksymalnie 20 punktów.

Zadanie 1

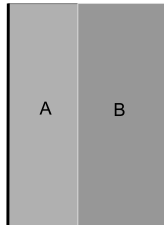
Siatka dyfrakcyjna o stałej siatki d znajduje się na granicy dwóch ośrodków (1) i (2) o współczynnikach załamania światła odpowiednio n_1 i n_2 . Na siatkę pada od strony ośrodka (1) wiązka światła lasera o długości fali w próżni równej λ , przy czym $\lambda \ll d$. Kąt padania wynosi α . W odległości l_2 ($l_2 \gg d$) od siatki znajduje się ekran prostopadły do początkowego kierunku biegu wiązki – patrz rysunek. Brzeg ośrodka (1) znajduje się w odległości l_1 ($l_1 \gg d$) od siatki dyfrakcyjnej.

Uwzględniając, że kąt α jest na tyle mały, że można przyjąć

$\sin \alpha \approx \alpha$, $\cos \alpha \approx 1$, oraz pomijając odbicie światła na granicy ośrodków, wyznacz odległość między maksimami m – tego oraz zerowego prążka interferencyjnego. Rozważ tylko $m = \pm 1, \pm 2$.

Podaj wyniki liczbowe dla $l_1 = 1$ m, $l_2 = 2$ m, $\lambda = 405$ nm, $d = 5000$ nm, $n_1 = 1,33$, $n_2 = 1,50$, $m = \pm 1$.

Zadanie 2

Między dwiema równoległymi, metalowymi płytkami A i B o powierzchni S każda znajdują się równoległe do nich warstwy materiałów: A, o module Younga Y_A oraz B, o module Younga Y_B . Opory właściwe tych warstw wynoszą odpowiednio ρ_A oraz ρ_B . Warstwy są przyklejone do siebie oraz do odpowiedniej płytki (jakikolwiek wpływ własności kleju można pominąć), a ich przenikalność elektryczna jest równa (w przybliżeniu) przenikalności elektrycznej próżni ϵ_0 (materiały mają strukturę porowatą, ale wielkość porów jest znacznie mniejsza niż grubość danej warstwy, więc każdą z nich można traktować jako jednorodną). Grubości warstw są znacznie mniejsze niż ich poprzeczne rozmiary. Jedna z płytek jest umocowana, natomiast druga płytka może się przesuwać i nie działają na nią żadne siły zewnętrzne. Początkowo płytki były nienaładowane, nie płynął między nimi prąd, a grubości odpowiednich warstw wynosiły d_{A0} oraz d_{B0} .

Płytki podłączono do stałego napięcia U . Przyjmując, że opór elektryczny warstw nie zmienia się w wyniku ściśnięcia lub rozciągnięcia, wyznacz zmianę odległości między

płytkami (w porównaniu do sytuacji początkowej) po długim czasie.

Podaj wynik liczbowy dla $\rho_A = 1,0 \cdot 10^{10}$ Ω m, $\rho_B = 2,0 \cdot 10^{10}$ Ω m, $Y_A = 1,0 \cdot 10^6$ Pa, $Y_B = 2,0 \cdot 10^6$ Pa, $d_{A0} = 1,0 \cdot 10^{-4}$ m, $d_{B0} = 2,0 \cdot 10^{-4}$ m, $S = 1,0 \cdot 10^{-3}$ m², $U = 10000$ V.

Uwaga:

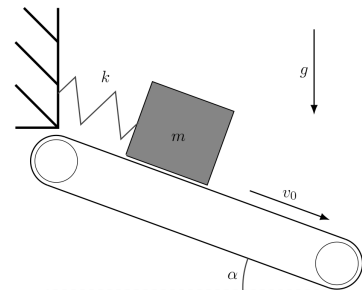
Moduł Younga jest zdefiniowany następująco

$$Y = \frac{F}{S} \frac{d}{\Delta d},$$

gdzie F jest siłą rozciągającą ($F > 0$) lub ściskającą ($F < 0$) warstwę, S – jej początkową powierzchnią, d – początkową grubością warstwy, Δd – zmianą tej grubości wywołaną ściskaniem lub rozciąganiem.

Przenikalność elektryczna próżni jest równa $\epsilon_0 = 8,85 \cdot 10^{-12}$ $\frac{F}{m}$.

Zadanie 3

Klocek o masie m jest przymocowany do nieruchomej ściany sprężyną o stałej sprężystości k i opiera się na pasie transmisyjnym tworzącym z poziomem kąt α . Sprężyna jest równoległa do pasa. Współczynnik tarcia klocka o pas wynosi μ_k dla tarcia kinetycznego oraz μ_s dla tarcia statycznego ($\mu_k < \mu_s$). Początkowo pas był nieruchomy, ale swobodny (tzn. mógł się przesuwać bez oporów), a klocek spoczywał względem ściany.

W chwili $t = 0$ napęd pasa został włączony i od tego momentu pas przesuwa się ze stałą prędkością v_0 ($v_0 > 0$, zwrot jak na rysunku). Po pewnym czasie ruch klocka ustali się w formie okresowych drgań.

Opisz ruch klocka podczas tych drgań. Wyznacz skrajne wychylenia klocka względem położenia początkowego.

Podaj wyniki liczbowe tych skrajnych wychyleń, gdy $m = 1$ kg, $\alpha = 30^\circ$, $k = 10$ N/m, $\mu_k = 0,4$, $\mu_s = 0,5$, $g = 9,81$ m/s² w dwóch przypadkach prędkości pasa transmisyjnego:

- $v_0 = 1,5$ m/s,
- $v_0 = 0,5$ m/s.